

ΘΕΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΟΤΗΤΑ

ΤΟΥ ΠΡΟΛΕΤΑΡΙΑΚΟΥ ΜΕΤΩΠΟΥ

1. Το διεθνές κίνημα περνάει σήμερα μια μεταβατική πε-ριοδο που θέτει μπροστά στην Κομμουνιστική Διεθνή και τα τμήματα της σημαντικά προβλήματα τακτικής.

Αυτή η περίοδος χαρακτηρίζεται κυρίως από τα ακόλου-θα γεγονότα:

Η παγκόσμια οικονομική κρίση επιδεινώνεται. Η ανεργία μεγαλώνει. Σε όλες σχεδόν τις χώρες, το διεθνές κεφάλαιο έ-χει εξαπολύσει συστηματική επίθεση εναντίον της εργατικής τάξης, με ολοφάνερο σκοπό να ελαττωθούν τα μεροκάματα και να εξευτελιστούν οι συνθήκες ζωής των εργαζομένων. Η χρεοκοπία της συνθήκης των Βερσαλλιών γίνεται ολοένα και περισσότερο έκδηλη για τις εργαζόμενες μάζες. Είναι φανε-ρό ότι αν το διεθνές προλεταριάτο δεν κατορθώσει να ανα-τρέψει το αστικό καθεστώς ένας ή και περισσότεροι ιμπερια-λιστικοί πόλεμοι δεν θα αργήσουν να ξεσπάσουν. Αυτό το έ-δειξε καθαρά η Συνδιάσκεψη της Ουάσινγκτον.

2. Οι ρεφορμιστικές αυταπάτες που, λόγω διαφόρων πε-ριστατικών, είχαν ξαναγίνει πιστευτές από τις μάζες, παρα-χωρούν τη θέση τους, μπροστά στη σκληρή πραγματικότητα, σε ένα πνεύμα πολύ διαφορετικό. Οι δημοκρατικές και με-ταρρυθμιστικές αυταπάτες που, μετά τον ιμπεριαλιστικό πό-λεμο, είχαν κερδίσει έδαφος σε μια κατηγορία προνομιού-χων εργαζομένων, καθώς και ανάμεσα στους πιο πολιτικά καθυστερημένους εργάτες, διαλύονται πριν ακόμα προφτάσουν να ανθίσουν. Τα αποτελέσματα των εργασιών της Συνδιάσκε-ψης της Ουάσινγκτον θα τους δώσουν τη χαριστική βολή. Αν πριν από έξι μήνες μπορούσε κανείς να μιλάει κάπως δικαιο-λογημένα για κάποια εξέλιξη προς τα δεξιά των εργατικών μαζών της Ευρώπης και της Αμερικής, δεν μπορεί σήμερα να αρνηθεί την αρχή ενός νέου προσανατολισμού προς τα α-ριστερά.

3. Από την άλλη μεριά, η καπιταλιστική επίθεση προκάλεσε μέσα στις εργατικές μάζες μια αυθόρμητη τάση για ενότητα, που τίποτα δεν μπορεί να την περιορίσει και η ο-ποία συμβαδίζει με την ανάπτυξη της εμπιστοσύνης που τρέ-φει το προλεταριάτο στους κομμουνιστές.

Μόνο τώρα εργατικά περιβάλλοντα ολοένα και πιο ση-μαντικά αρχίζουν να εκτιμούν την παλικαριά της κομμουνι-στικής πρωτοπορίας που κατέβηκε στον αγώνα για να υπε-ρασπίσει τα προλεταριακά συμφέροντα σε μια εποχή που οι μεγάλες μάζες έμεναν ακόμα αδιάφορες, και μάλιστα και εχθρικές, απέναντι στον κομμουνισμό. Οι εργάτες καταλα-βαίνουν ολοένα και περισσότερο ότι οι κομμουνιστές έχουν πραγματικά υπερασπίσει, συχνά με τις μεγαλύτερες θυσίες και στις πιο δύσκολες περιστάσεις, τα οικονομικά και πολι-τικά συμφέροντα των εργαζομένων. Και πάλι ο σεβασμός και η εμπιστοσύνη στρέφονται προς την πρωτοπορία που την απο-τελούν οι κομμουνιστές· οι πιο καθυστερημένοι εργαζόμενοι, αναγνωρίζοντας τελικά πόσο μάταιες είναι οι ρεφορμιστικές ελπίδες, πείθονται τώρα ότι απέναντι στην καπιταλιστική διαρπαγή, μόνη σωτηρία είναι ο αγώνας.

4. Τα κομμουνιστικά κόμματα μπορούν και οφείλουν τώ-ρα να δρέψουν τους καρπούς των αγώνων που υποστήριξαν προηγουμένως στις πιο δύσκολες συνθήκες και μέσα στην α-διαφορία των μαζών. Οι εργαζόμενοι, παρακινούμενοι από μια ολοένα και μεγαλύτερη εμπιστοσύνη προς τα πιο αλύγιστα και τα πιο μαχητικά στοιχεία της τάξης — τους κομμουνι-στές — δείχνουν περισσότερο από ποτέ άλλοτε ακατανίκητη επιθυμία για ενότητα. Τα λιγότερο πεπειραμένα στρώματα της εργατικής τάξης, που τώρα ζούνε ζωή ενεργητική, ονει-ρεύονται την ένωση όλων των εργατικών κομμάτων, αν όχι ό-λων των προλεταριακών οργανώσεων. Ελπίζουν να αυξήσουν έτσι την ικανότητα τους να αντισταθούν στην καπιταλιστική πίεση. Οι εργάτες που ως τα σήμερα είχαν σχεδόν αδιαφο-ρήσει για τους πολιτικούς αγώνες, θέλουν από δω και μπρος να επαληθεύσουν, με την προσωπική τους πείρα, την αξία του πολιτικού προγράμματος του ρεφορμισμού. Εργάτες που έ-χουν προσχωρήσει στα παλιά σοσιαλδημοκρατικά κόμματα και αποτελούν

σημαντικό τμήμα του προλεταριάτου δεν δέχονται πια τις συκοφαντικές καμπάνιες των σοσιαλδημοκρατών και των κεντριστών εναντίον της κομμουνιστικής πρωτοπορίας· κάτι περισσότερο μάλιστα, αρχίζουν να ζητάνε μια συμφωνία μαζί της. Ωστόσο δεν είναι ακόμα εντελώς απαλλαγμένοι από τις ρεφορμιστικές αντιλήψεις, και πολλοί είναι εκείνοι που υποστηρίζουν τις Σοσιαλιστικές Διεθνείς καθώς και τη Διεθνή του Άμστερνταμ. Δεν χωράει αμφιβολία ότι οι πόθοι τους δεν είναι πάντοτε ξεκαθαρισμένοι· το βέβαιο πάντως είναι ότι τείνουν επιτακτικά στη δημιουργία ενός ε-νιαίου προλεταριακού μετώπου, στο σχηματισμό από τα κόμματα της 2ης Διεθνούς και τα συνδικάτα του Άμστερνταμ έ-ως και τους κομμουνιστές ενός ισχυρού μπλοκ που πάνω του να συντρίβεται η εργοδοτική επίθεση. Με αυτή την έννοια, οι πόθοι αυτοί αποτελούν καθαρή πρόοδο. Η πίστη στο ρεφορμισμό έχει σχεδόν ατονήσει. Στη σημερινή κατάσταση του ερ-γατικού κινήματος, κάθε σοβαρή δράση, ακόμα κι αν ξεκινάει από μερικές διεκδικήσεις, θα οδηγήσει μοιραία τις μά-ζες να θέσουν τα βασικά ζητήματα της επανάστασης. Η κομ-μουνιστική πρωτοπορία μόνο να κερδίσει έχει από την πεί-ρα των καινούριων εργατικών στρωμάτων, τα οποία θα πει-σθούν μόνο τους πόσο μάταιες είναι οι ρεφορμιστικές αυτα-πάτες και τα αξιοθρήνητα αποτελέσματα της συμφιλιωτικής πολιτικής.

5. Όταν άρχισε η συνειδητή και οργανωμένη διαμαρ-τυρία των εργαζομένων εναντίον της προδοσίας των ηγετών της 2ης Διεθνούς, οι ηγέτες αυτοί είχαν στα χέρια τους το σύνολο του μηχανισμού των εργατικών οργανώσεων. Επικα-λούνταν την εργατική ενότητα και πειθαρχία για να φιμώ-σουν τους επαναστάτες προλετάριους και να τσακίσουν κάθε αντίδραση που θα τους εμπόδιζε να θέσουν στην υπηρεσία των ιμπεριαλιστών το σύνολο των προλεταριακών δυνάμεων. Η επαναστατική αριστερά αναγκάστηκε έτσι να αποκτήσει με κάθε τρόπο την προπαγανδιστική ελευθερία της, για να κά-νει γνωστό στις εργαζόμενες μάζες πόσο άτιμα πρόδωσαν και εξακολουθούν ακόμα να προδίνουν αυτοί οι ηγέτες τα κόμματα και τα συνδικάτα τα δημιουργημένα από τις ίδιες τις μάζες.

6. Τα κομμουνιστικά κόμματα, αφού εξασφάλισαν πλή-ρη ελευθερία προπαγάνδας, προσπα-θούν σή-μερα σε όλες τις χώρες, να πραγματοποιήσουν μια όσο το δυνατό πιο πλήρη ενότητα στο πεδίο δράσης των μαζών. Οι άνθρωποι του Άμ-στερνταμ καθώς κι εκείνοι της 2ης Διεθνούς παινεύουν κι εγκωμιάζουν την ενότητα, αλλά όλες οι πράξεις τους αποτε-λούν άρνηση των λόγων τους. Οι ρεφορμιστές, που επιδιώ-κουν με κάθε τρόπο το συμβιβασμό, που κατάπνιξαν μέσα στις οργανώσεις τις διαμαρτυρίες, τις κριτικές και τους επα-ναστατικούς πόθους, προσπαθούν τώρα να βγουν από το α-διέξοδο τους σπέρνοντας την αποδιοργάνωση και τη διαίρε-ση των εργατών και σαμποτάροντας, τον αγώνα τους. Η αποκάλυψη στη σημερινή στιγμή της υποτροπής της προδοσίας τους αποτελεί ένα από τα σημαντικότερα καθήκοντα των κομ-μουνιστικών κομμάτων.

7. Η μεγάλη εσωτερική εξέλιξη που πραγματοποιήθηκε μέσα στην εργατική τάξη της Ευρώπης και της Αμερικής ε-ξαιτίας της νέας οικονομικής κατάστασης του προλεταριάτου, αναγκάζει κι αυτούς ακόμα τους ηγέτες και τους διπλωμά-τες των Σοσιαλιστικών Διεθνών και της Διεθνούς του Άμ-στερνταμ να θέσουν στην πρώτη γραμμή το πρόβλημα της εργατικής ενότητας. Ενώ, για τους εργάτες που τώρα μόλις άρχισαν να αποκτούν συνειδητή πολιτική ζωή και είναι ακόμα άπειροι, το σύνθημα του ενιαίου μετώπου αποτελεί ειλικρινή έκφραση της επιθυμίας να αντιτάξουν στην εργοδοτική επίθε-ση όλες τις δυνάμεις της εργατικής τάξης, αυτό το σύνθημα για τους ρεφορμιστές ηγέτες δεν είναι παρά μια καινούρια προσπάθεια να εξαπατήσουν τους εργάτες και να τους ξα-ναφέρουν στο δρόμο της συνεργασίας των τάξεων. Ο επικεί-μενος κίνδυνος ενός νέου ιμπεριαλιστικού πολέμου, ο εξοπλι-σμός, οι νέες μυστικές συνθήκες των ιμπεριαλιστικών δυνάμε-ων όχι μόνο δεν θα κάνουν τους ηγέτες της 2ης και της 2^{1 / 2} Διεθνούς καθώς και της Διεθνούς του Άμστερνταμ να χτυπήσουν τον κώδωνα του κινδύνου και να βοηθήσουν πραγμα-τικά στη διεθνή ένωση της εργατικής τάξης, αλλά οπωσδή-ποτε θα δημιουργήσουν στις γραμμές τους τις ίδιες διχό-νοιες που χωρίζουν τη διεθνή μπουρζουαζία.

Αυτό είναι κά-τι αναπόφευκτο γιατί η αλληλεγγύη των ρεφορμιστών «σοσια-λιστών» με τις εθνικές μπουρζουαζίες «τους» αποτελεί τον α-κρογωνιαίο λίθο του ρεφορμισμού. Αυτές είναι οι γενικές συνθήκες στις οποίες η Κομμουνι-στική Διεθνής και τα τμήματα της καθόρισαν τη στάση τους απέναντι στο σύνθημα της ενότητας του εργατικού μετώπου.

8. Ύστερα από προσεκτική στάθμιση των πραγμάτων, η Εκτελεστική της Κομμουνιστικής Διεθνούς κρίνει ότι το σύν-θημα του 3ου Συνεδρίου της Κομμουνιστικής Διεθνούς: Προς Τι
ς
μάζες!

καθώς και τα γενικά συμφέροντα του κομ-μουνιστικού κινήματος, απαιτούν η Κομμουνιστική Διεθνής και τα τμήματα της να υποστηρίξουν το σύνθημα της ενότητας του προλεταριακού μετώπου και να αναλάβουν την πρωτο-βουλία της πραγματοποίησης του. Η τακτική των κομμουνι-στικών κομμάτων θα λαβαίνει υπόψη της τις ιδιαίτερες συν-θήκες κάθε χώρας.

9. Στη Γερμανία, το Κομμουνιστικό Κόμμα, στην τελευ-ταία συνεδρίαση του Εθνικού Συμβουλίου του, τάχθηκε υπέρ της ενότητας του προλεταριακού μετώπου και αναγνώρισε ότι είναι δυνατό να υποστηριχτεί μια «ενωτική εργατική κυβέρ-νηση» που θα ήταν διατεθειμένη να καταπολεμήσει σοβαρά την καπιταλιστική εξουσία. Η Εκτελεστική της Κομμουνιστι-κής Διεθνούς εγκρίνει χωρίς επιφύλαξη αυτή την απόφαση, έχοντας την πεποίθηση ότι το Γερμανικό Κομμουνιστικό Κόμ-μα, διατηρώντας την πολιτική ανεξαρτησία του θα μπορέσει έτσι να εισχωρήσει στα πιο πλατιά προλεταριακά στρώματα και να ενισχύσει εκεί την κομμουνιστική επιρροή. Στη Γερμα-νία, περισσότερο από παντού αλλού, οι μεγάλες μάζες κα-ταλαβαίνουν ολοένα και πιο πολύ ότι η κομμουνιστική τους πρωτοπορία είχε δικίο να μη θέλει να καταθέσει τα όπλα στις πιο δύσκολες στιγμές και να

καταγγείλει πόσο άχρηστα ήταν τα ρεφορμιστικά γιατροσόφια σε μια κατάσταση όπου μόνο η προλεταριακή επανάσταση θα μπορούσε να δώσει λύση. Συνεχίζοντας αυτό το δρόμο το γερμανικό κόμμα δεν θ' αργήσει να πάρει με το μέρος του όλα τα αναρχικά και συν-δικαλιστικά στοιχεία που έμειναν ως τώρα έξω από τον α-γώνα των μαζών.

10. Στη Γαλλία, το Κομμουνιστικό Κόμμα συγκεντρώνει την πλειοψηφία των πολιτικά οργανωμένων εργατών. Επομένως, το πρόβλημα του ενιαίου μετώπου παίρνει εκεί χαρακτήρα κάπως διαφορετικό από ό, τι σε άλλες χώρες. Όμως και στη Γαλλία επίσης, πρέπει όλη η ευθύνη της διάσπασης του εργατικού μετώπου να πέσει στους αντιπάλους μας. Η ε-παναστατική πτέρυγα του γαλλικού συνδικαλισμού δικαιολο-γημένα καταπολεμάει το σχίσμα στα συνδικάτα και υποστη-ρίζει την ενότητα της εργατικής τάξης στον οικονομικό αγώ-να. Αλλά αυτός ο αγώνας δεν σταματάει στο κατώφλι του εργοστασίου. Η ενότητα δεν είναι λιγότερο απαραίτητη ενά-ντια στο κύμα της αντίδρασης, την ιμπεριαλιστική πολιτική κλπ. Η πολιτική των ρεφορμιστών και των κεντριστών, αφού προκάλεσε το σχίσμα στο κόμμα, απειλεί τώρα την ενότητα του συνδικαλιστικού κινήματος, κι αυτό αποδειχνει, ότι όπως ο Ζαν Λονγκέ, έτσι και ο Ζουώ υπηρετεί στην πραγματικό-τητα την υπόθεση της μπουρζουαζίας. Το σύνθημα της πολι-τικής και οικονομικής ενότητας του προλεταριακού μετώπου εναντίον της μπουρζουαζίας είναι το καλύτερο μέσο για να αποτύχουν οι μανούβρες των σχισματικών. Όποιες κι αν είναι οι προδοσίες της ρεφορμιστικής Γενι-κής Συνομοσπονδίας Εργασίας που τη διευθύνουν οι Ζουώ, Μερχάιμ και Σια, οι κομμουνιστές, και μαζί μ' αυτούς όλα τα επαναστατικά στοιχεία της γαλλικής εργατικής τάξης, θα αναγκαστούν να προτείνουν στους ρεφορμιστές, πριν από κά-θε γενική απεργία, πριν από κάθε επαναστατική εκδήλωση, πριν από κάθε δράση των μαζών, να πάρουν μέρος κι αυτοί, και όταν οι ρεφορμιστές αρνηθούν να συμμετάσχουν, να τους αποκαλύψουν στην εργατική τάξη. Έτσι η κατάκτηση των μη πολιτικοποιημένων εργατικών μαζών θα γίνει για μας ευ-κολότερη. Είναι αυτονόητο ότι αυτή η μέθοδος δεν συνεπάγε-ται καθόλου τον περιορισμό της ανεξαρτησίας του Γαλλικού Κομμουνιστικού Κόμματος ούτε και το υποχρεώνει, π.χ., να υποστηρίξει το Συνασπισμό της Αριστεράς σε εκλογική περι-οδο, ή να δείξει υπερβολική επιείκεια απέναντι στους αναπο-φάσιστους «κομμουνιστές» που δεν παύουν να πενθούν και να λυπούνται για το σχίσμα με τους σοσιαλπατριώτες.

11. Στην Αγγλία, το ρεφορμιστικό Εργατικό Κόμμα αρ-νήθηκε να δεχτεί στους κόλπους του το Κομμουνιστικό Κόμμα όπως ακριβώς δέχτηκε τις άλλες εργατικές οργανώσεις. Αλ-λά, κάτω από την πίεση των εργατικών μαζών, που για τους πόθους τους μιλήσαμε παραπάνω, οι εργατικές οργανώσεις του Λονδίνου ψήφισαν τελευταία την είσοδο του Κομμουνιστι-κού Κόμματος στο Εργατικό Κόμμα. Απ' αυτή την άποψη, η Αγγλία αποτελεί, όπως είναι φα-νερό, εξαίρεση. Λόγω ειδικών συνθηκών, το Εργατικό Κόμ-μα αποτελεί στην Αγγλία ένα είδος ομοσπονδίας που αγκα-λιάζει όλες τις εργατικές οργανώσεις της χώρας Είναι λοι-πόν τώρα καθήκον των κομμουνιστών να απαιτήσουν, με μια ενεργητική καμπάνια, να γίνουν δεχτοί στο Εργατικό Κόμμα. Η τελευταία προδοσία των ηγετών των τρέιντ - γιούνιονς στην απεργία των ανθρακωρύχων, η επίθεση των καπιταλιστών ε-ναντίον των μεροκάματων

κλπ., προκαλούν σημαντικό αναβρασμό στις γραμμές του αγγλικού προλεταριάτου. Οι κομ-μουνιστές πρέπει να προσπαθήσουν με κάθε τρόπο να εισχω-ρήσουν στα κατάβαθα των εργαζομένων μαζών με το σύνθη-μα της ενότητας του προλεταριακού μετώπου εναντίον της μπουρζουαζίας.

12. Στην Ιταλία, το νεαρό Κομμουνιστικό Κόμμα, που κρατούσε ως τώρα μια στάση από τις πιο αδιάλλακτες απέναντι στο ρεφορμιστικό Σοσιαλιστικό Κόμμα και τους σοσιαλπροδότες ηγέτες της Γενικής Συνομοσπονδίας Εργασίας — που η από μέρους της προδοσία της προλεταριακής επανάστασης έ-χει τώρα οριστικά ολοκληρωθεί — αναλαβαίνει τώρα μπρο-στά στην εργοδοτική επίθεση μια ενεργητική ζύμωση υπέρ της ενότητας του προλεταριακού μετώπου. Η Εκτελεστική ε-πιδοκιμάζει απόλυτα την τακτική των Ιταλών κομμουνιστών και τονίζει την ανάγκη να αναπτυχθεί αυτή ακόμα περισσό-τερο. Η Εκτελεστική έχει πεισθεί ότι το Ιταλικό Κομμουνι-στικό Κόμμα, αν δείξει αρκετή διορατικότητα, θα γίνει πρό-τυπο μαρξιστικής μαχητικότητας για την Κομμουνιστική Διε-θνή και ότι, καταγγέλλοντας, χωρίς έλεος τους δισταγμούς και τις προδοσίες των ρεφορμιστών και των κεντριστών, θα μπορέσει να διεξαγάγει μια ολοένα και εντονότερη καμπάνια μέσα στις εργατικές μάζες για την ενότητα του προλεταρια-κού μετώπου εναντίον της μπουρζουαζίας.

Είναι αυτονόητο ότι το Ιταλικό Κόμμα δεν πρέπει τίπο-τα να παραμελήσει στην προσπάθεια του να κερδίσει στην ά-ποψη της κοινής δράσης τα επαναστατικά στοιχεία του αναρχισμού και του συνδικαλισμού.

13. Στην Τσεχοσλοβακία, όπου το Κόμμα συγκεντρώνει την πλειοψηφία των πολιτικά οργανωμένων εργατών, τα κα-θήκοντα των κομμουνιστών είναι, από ορισμένες απόψεις, α-νάλογα με τα καθήκοντα των Γάλλων κομμουνιστών. Το Τσε-χοσλοβακικό Κόμμα, σταθεροποιώντας την ανεξαρτησία του και κόβοντας τους τελευταίους δεσμούς που το συνδέουν με τους κεντριστές, πρέπει να μπορέσει να εκλαϊκεύσει το σύν-θημα της ενότητας του προλεταριακού μετώπου εναντίον της μπουρζουαζίας και να αποκαλύψει τον αληθινό ρόλο των σο-σιαλδημοκρατών και κεντριστών, που είναι πράκτορες του κε-φαλαίου. Οι Τσεχοσλοβάκοι κομμουνιστές πρέπει επίσης να εντείνουν τη δράση τους στα συνδικάτα, που σ' ένα μεγάλο μέρος τους έχουν μείνει στα χέρια των κίτρινων ηγετών.

14. Στη Σουηδία, το αποτέλεσμα των τελευταίων κοινο-βουλευτικών εκλογών επιτρέπει σ' ένα Κομμουνιστικό Κόμμα αριθμητικά αδύνατο να παίζει σημαντικό ρόλο. Ο Μπράντινγκ, ένας από τους πιο διακεκριμένους ηγέτες της 2ης Διεθνούς και σύγχρονα πρόεδρος του υπουργικού συμβουλίου της σου-ηδικής μπουρζουαζίας, βρίσκεται σε κατάσταση τέτοια που η

στάση της κομμουνιστικής κοινοβουλευτικής φράξιας να μην του είναι αδιάφορη για τη δημιουργία μιας κοινοβουλευτικής πλειοψηφίας. Η Εκτελεστική έχει τη γνώμη ότι η κομμουνιστική φράξια δεν μπορεί να αρνηθεί, κάτω από ορισμένους όρους, να δώσει την υποστήριξη της στη μενσεβίκικη κυβέρ-νηση του Μπράντινγκ, όπως άλλωστε δικαιολογημένα έκαναν οι Γερμανοί κομμουνιστές για ορισμένες τοπικές κυβερνήσεις (Θουριγγία). Αυτό όμως καθόλου δεν σημαίνει ότι οι Σουηδοί κομμουνιστές πρέπει να εγκαταλείψουν οτιδήποτε από την ανεξαρτησία τους ή να πάψουν να καταγγέλλουν τον πραγματικό χαρακτήρα της μενσεβίκικης κυβέρνησης. Αντίθετα, όσο περισσότερη εξουσία θα έχουν οι μενσεβίκοι, τόσο περισσότερο θα προδώσουν την εργατική τάξη και τόσο περισσότερο θα πρέπει να προσπαθήσουν οι κομμουνιστές να τους αποκαλύψουν μπροστά στις εργατικές μάζες.

15. Στις Ενωμένες Πολιτείες, η ένωση όλων των στοι-χείων της αριστεράς του εργατικού συνδικαλιστικού και πο-λιτικού κινήματος αρχίζει να πραγματοποιείται. Οι Αμερικά-νοι κομμουνιστές έχουν έτσι την ευκαιρία να μπουν μέσα στις μεγάλες εργατικές μάζες και να γίνουν το κέντρο αποκρυστάλλωσης αυτής της ένωσης των αριστερών. Συγκροτώντας ομάδες παντού όπου υπάρχουν κομμουνιστές, πρέπει να ξε-ρουν να πάρουν στα χέρια τους την ηγεσία της συγκέντρω-σης των επαναστατικών στοιχείων και να διαδώσουν με ενεργητικότητα την ιδέα του ενιαίου μετώπου (για την υπερά-σπιση π.χ. των συμφερόντων των ανέργων). Η κύρια κατηγο-ρία τους εναντίον των οργανώσεων του Γκόμπερς θα είναι ότι οι οργανώσεις αυτές αρνούνται επίμονα να συγκροτήσουν ένα ενιαίο προλεταριακό μέτωπο για να υπερασπίσουν τους ανέργους. Ωστόσο, το κύριο καθήκον του κόμματος θα είναι να κατορθώσει να πάρει με το μέρος του τα καλύτερα στοι-χεία των Βιομηχανικών Εργατών του Κόσμου (I.W.W.).

16. Στην Ελβετία, το κόμμα μας έχει ήδη σημειώσει ο-ρισμένες επιτυχίες στο δρόμο που δείξαμε. Η κομμουνιστική προπαγάνδα για το ενιαίο μέτωπο ανάγκασε τη συνδικαλιστι-κή γραφειοκρατία να συγκαλέσει έκτακτο συνέδριο προσεχώς στο οποίο οι φίλοι μας θα αποκαλύψουν τα ψέματα του ρεφορμισμού και θα αναπτύξουν τη μεγαλύτερη δραστηριότητα για την επαναστατική ενότητα του προλεταριάτου.

17. Σε μια σειρά άλλες χώρες, το ζήτημα παρουσιάζε-ται, ανάλογα με τις τοπικές συνθήκες, με μορφή λίγο πολύ διαφορετική. Η Εκτελεστική όμως έχει την πεποίθηση ότι τα τμήματα θα είναι σε θέση να εφαρμόσουν, ανάλογα με τις ι-διαίτερες συνθήκες κάθε χώρας, τη γενική γραμμή που αυτή χάραξε.

18. Η Εκτελεστική Επιτροπή απαιτεί σαν όρο αυστηρά υποχρεωτικό για όλα τα Κομμουνιστικά Κόμματα, την ελευθε-ρία κάθε τμήματος που θα έρθει σε συμφωνία με τα

κόμματα της 2ης και της 2^{1/2} Διεθνούς να συνεχίζει την προπαγάνδα των ιδεών μας και την κριτική των αντιπάλων του κομμουνισμού. Οι κομμουνιστές, υποτασσόμενοι στην πειθαρχία της δράσης, πρέπει να διατηρούν απόλυτα το δικαίωμα και τη δυνατότητα να εκφράζουν, όχι μόνο πριν και μετά τη δράση, αλλά ακόμα και κατά τη διάρκεια της, τη γνώμη τους πάνω στην πολιτική όλων των εργατικών οργανώσεων χωρίς εξαιρέση. Σε καμιά περίπτωση και με κανένα πρόσχημα δεν πρέπει αυτός ο όρος να αθετείται. Οι κομμουνιστές, υποστηρίζοντας την ενότητα όλων των εργατικών οργανώσεων σε κάθε πρακτική δράση εναντίον του καπιταλιστικού μετώπου, δεν μπορούν να παραιτηθούν από την προπαγάνδα των απόψεων τους, που μόνο αυτές αποτελούν τη λογική έκφραση των συμφερόντων της εργατικής τάξης.

19. Η Εκτελεστική Επιτροπή της Κομμουνιστικής Διεθνούς πιστεύει ότι είναι χρήσιμο να υπενθυμίσει σε όλα τα αδελφά κόμματα την πείρα των Ρώσων μπολσεβίκων, που το κόμμα τους είναι το μόνο που κατόρθωσε ως τα σήμερα να νικήσει την μπουρζουαζία και να καταλάβει την εξουσία. Κατά τα δεκαπέντε χρόνια που μεσολαβούν ανάμεσα στη γέννηση του μπολσεβικισμού και τη νίκη του (1903 - 1917), το κόμμα αυτό δεν έπαψε ποτέ να πολεμάει το ρεφορμισμό, ή, πράγμα που είναι το ίδιο, το μενσεβικισμό. Αλλά σ' όλο αυτό το διάστημα οι μπολσεβίκοι έχουν, επανειλημμένα, συνάψει συμφωνίες με τους μενσεβίκους. Το πρώτο τυπικό σχίσμα πραγματοποιήθηκε την άνοιξη του 1905. Αλλά, κάτω από την ακατανίκητη επίδραση ενός εργατικού κινήματος μεγάλης έκτασης, οι μπολσεβίκοι έκαναν, τον ίδιο χρόνο, κοινό μέτωπο με τους μενσεβίκους. Το δεύτερο τυπικό σχίσμα έγινε το Γενάρη του 1912. Αλλά από το 1905 ως το 1912, το σχίσμα διαδέχονταν ενώσεις και πρόσκαιρες συμφωνίες (το 1906, το 1907 και το 1910). Ενώσεις και συμφωνίες δεν πραγματοποιήθηκαν μόνο σαν συνέπεια των περιπετειών της πάλης ανάμεσα στις φράξιες, αλλά ιδιαίτερα κάτω από την πίεση των μεγάλων εργατικών μαζών που ξύπνησαν στην πολιτική ζωή και που θα ήθελαν να ιδούν οι ίδιες αν οι δρόμοι του μενσεβικισμού απομακρύνονται πραγματικά από την επανάσταση. Λίγο πριν από τον ιμπεριαλιστικό πόλεμο το καινούριο επαναστατικό κίνημα που επακολούθησε την απεργία της Λένα γέννησε στις προλεταριακές μάζες έναν ισχυρό πόθο ενότητας που οι ηγέτες του μενσεβικισμού προσπάθησαν να εκμεταλλευτούν προς όφελος τους, όπως το κάνουν σήμερα οι ηγέτες των «σοσιαλιστικών» Διεθνών καθώς και οι ηγέτες της Διεθνούς του Άμστερνταμ. Εκείνη την εποχή, οι μπολσεβίκοι δεν αρνήθηκαν το ενιαίο μέτωπο. Κάθε άλλο: για να αντισταθμίσουν τη διπλωματία των μενσεβίκων ηγετών, υιοθέτησαν το σύνθημα της «ενότητας στη βάση», δηλαδή της ενότητας των εργατικών μαζών στην επαναστατική πρακτική δράση τους εναντίον της μπουρζουαζίας. Η πείρα έδειξε ότι αυτή ήταν η μόνη σωστή τακτική. Τροποποιημένη ανάλογα με το χρόνο και τον τόπο η τακτική αυτή κέρδισε στον κομμουνισμό την τεράστια πλειοψηφία των καλύτερων προλεταριακών στοιχείων του μενσεβικισμού.

20. Η Κομμουνιστική Διεθνής υιοθετώντας το σύνθημα της ενότητας του προλεταριακού μετώπου και παραδεχόμενη συμφωνίες ανάμεσα στα διάφορα τμήματα της και τα κόμματα και τα συνδικάτα της 2ης και της 2^{1/2} Διεθνούς, δεν μπορεί, όπως είναι φανερό, να

αρνηθεί ανάλογες συμφωνίες σε διεθνή κλίμακα. Στο ζήτημα της βοήθειας προς τους πεινα-σμένους της Ρωσίας η Εκτελεστική πρότεινε μια συμφωνία στη Συνδικαλιστική Διεθνή του Άμστερνταμ. Ανανέωσε τις προ-τάσεις της με την προοπτική μιας κοινής δράσης εναντίον της λευκής τρομοκρατίας στην Ισπανία και τη Γιουγκοσλαβία. Κάνει τώρα μια πρόταση στις Σοσιαλιστικές Διεθνείς και στη Διεθνή του Άμστερνταμ, μια καινούρια πρόταση σχετική με τις εργασίες της Συνδιάσκεψης της Ουάσινγκτον, συνδιάσκε-ψης που δεν μπορεί παρά να επιταχύνει το ξέσπασμα ενός νέου ιμπεριαλιστικού πολέμου. Αλλά οι ηγέτες αυτών των τριών διεθνών οργανώσεων έδειξαν ότι, όταν πρόκειται να περάσουν από τα λόγια στα έργα, αρνούνται εντελώς το σύν-θημα της εργατικής ενότητας. Επομένως, το συγκεκριμένο κα-θήκον της Κομμουνιστικής Διεθνούς και των τμημάτων της θα είναι να αποκαλύψουν στις μάζες την υποκρισία των η-γετικών στοιχείων αυτών των οργανώσεων που προτιμούν την ένωση με τη μπουρζουαζία από την ενότητα των επαναστα-τών εργαζομένων και παραμένοντας στο Διεθνές Γραφείο Ερ-γασίας, εξάρτημα της Κοινωνίας των Εθνών, συμμετέχουν έ-τσι στην ιμπεριαλιστική Συνδιάσκεψη της Ουάσινγκτον, αντί να εξαπολύσουν καμπάνια εναντίον της. Αλλά η αρνητική α-πάντηση στις προτάσεις μας δεν θα μας κάνει να παραιτη-θούμε από την τακτική που εφαρμόζουμε, που είναι απόλυτα σύμφωνη με το πνεύμα των εργατικών μαζών και την οποία πρέπει να ξέρουμε να αναπτύξουμε μεθοδικά και αδιάκοπα. Αν οι προτάσεις κοινής δράσης αποκρουστούν, θα χρειαστεί να πληροφορήσουμε τον εργατικό κόσμο για να ξέρει ποιοι είναι εκείνοι που καταστρέφουν πραγματικά την ενότητα του προλεταριακού μετώπου. Αν οι προτάσεις μας γίνουν δεκτές, το καθήκον μας θα είναι να δώσουμε μεγαλύτερη ένταση και μεγαλύτερο βάθος στους αγώνες που θα εξαπολυθούν. Και στις δύο περιπτώσεις αυτό που έχει σημασία είναι να ενεργήσουμε κατά τέτοιο τρόπο ώστε οι διαπραγματεύσεις των κομμουνιστών με τις άλλες οργανώσεις να ξυπνήσουν τις ερ-γατικές μάζες και να τραβήξουν την προσοχή τους. Γιατί πρέ-πει οπωσδήποτε να ενδιαφερθούν όλοι οι εργαζόμενοι για ό-λες τις περιπέτειες του αγώνα που αποβλέπει στην πραγματοποίηση του ενιαίου επαναστατικού μετώπου τους.

21. Η Εκτελεστική, καθορίζοντας αυτό το σχέδιο δρά-σης, δεν παραλείπει να καταστήσει προσεκτικά τα αδελφά κόμματα για τους κινδύνους που μπορεί να προκύψουν απ' αυτό. Όλα τα κομμουνιστικά κόμματα δεν έχουν ακόμα αρ-κετά σταθεροποιηθεί και οργανωθεί και δεν έχουν εντελώς καταικήσει την κεντριστική και μισοκεντρική ιδεολογία. Δεν είναι δύσκολο να γίνουν υπερβολές που θα οδηγήσουν στη μετατροπή των κομμουνιστικών κομμάτων και ομάδων σε άμορφα και ετερογενή μπλοκ. Για να εφαρμοστεί με επιτυ-χία η τακτική που υποστηρίζουμε, χρειάζεται να είναι γερά οργανωμένο το κόμμα και η διεύθυνση του να διακρίνεται για τις εντελώς ξεκαθαρισμένες ιδέες της.

22. Μέσα στους ίδιους τους κόλπους της Κομμουνιστι-κής Διεθνούς, στις ομάδες που δικαιολογημένα ή αδικαιολό-γητα θεωρούνται δεξιές ή μισοκεντρικές, υπάρχουν αναμ-φισβήτητα δυο ρεύματα. Το πρώτο, πραγματικά χειραφετη-μένο από την ιδεολογία και τις μεθόδους της 2ης Διεθνούς, δεν έχει ακόμα κατορθώσει να απαλλαγεί από ένα αίσθημα σεβασμού προς την παλιά οργανωτική εξουσία και θα ήθελε, συνειδητά ή όχι, να

αναζητήσει βάσεις για μια συμφωνία στον τομέα των γενικών ιδεών με τη 2η Διεθνή και επομένως με την αστική κοινωνία. Το δεύτερο, που πολεμάει τον τυπικό ρι-ζοσπαστισμό και τις πλάνες μιας δήθεν «αριστεράς», θα ή-θελε να δώσει στην τακτική του νέου κομμουνιστικού κόμμα-τος περισσότερη ευλυγισία και επιδεξιότητα στους χειρισμούς για να του επιτρέψει να εισχωρήσει πιο εύκολα μέσα στις ερ-γατικές μάζες. Η γοργή εξέλιξη των κομμουνιστικών κομμά-των ώθησε μερικές φορές αυτά τα δύο ρεύματα να συνδε-θούν, ακόμα και να ενοποιηθούν. Η προσεχτική εφαρμογή των μεθόδων που αναφέραμε παραπάνω, που αποβλέπουν να δώ-σουν στην κομμουνιστική προπαγάνδα ένα στήριγμα στις ε-νέργειες των ενοποιημένων μαζών, θα συμβάλει αποτελεσμα-τικά στην επαναστατική σταθεροποίηση των κομμάτων μας, τόσο διαπαιδαγωγώντας με την πείρα τα ανυπόμονα και σε-χταριστικά στοιχεία όσο και απαλλάσσοντας τα από το νε-κρό βάρος του ρεφορμισμού.

23. Με την ενότητα του προλεταριακού μετώπου, πρέ-πει να εννοούμε την ενότητα όλων των εργαζομένων που ε-πιθυμούν να πολεμήσουν τον καπιταλισμό, στους οποίους επομένως συμπεριλαμβάνονται οι εργάτες που ακολουθούν ακό-μα τους αναρχικούς και τους συνδικαλιστές. Σε μερικές χώ-ρες, αυτά τα στοιχεία μπορούν να συμπράξουν στις επανα-στατικές ενέργειες. Από τα πρώτα της ακόμα βήματα η Κομ-μουνιστική Διεθνης σύστησε πάντοτε φιλική στάση απέναντι σ' αυτά τα εργατικά στοιχεία που ξεπερνούν προοδευτικά τις προκαταλήψεις τους και προσχωρούν σιγά - σιγά στον κομμου-νισμό. Οι κομμουνιστές θα πρέπει από δω και μπρος να τους δίνουν τόσο περισσότερο προσοχή όσο το ενιαίο μέτωπο ενα-ντίον του καπιταλισμού βρίσκεται στο δρόμο της πραγματο-ποίησης του.

24. Η Εκτελεστική Επιτροπή, αποβλέποντας να καθορί-σει οριστικά την κατοπινή εργασία μέσα στα πλαίσια που προδιαγράψαμε, αποφασίζει να συγκαλέσει προσεχώς μια έ-κτακτη συνδιάσκεψη στην οποία όλα τα κόμματα που έχουν προσχωρήσει στη Διεθνή θα αντιπροσωπεύονται με διπλάσιο αριθμό αντιπροσώπων από κείνον που έχει κανονικά οριστεί.

25. Η Εκτελεστική Επιτροπή θα δώσει τη μεγαλύτερη προσοχή σε όλες τις πρακτικές ενέργειες που πραγματοποιι-ούνται στο δρόμο που δείξαμε και ζητάει από τα διάφορα κόμματα να την ενημερώσουν με κάθε λεπτομέρεια για τις προσπάθειες τους σ' αυτόν τον τομέα και τα αποτελέσματα που είχαν.

97 χρόνια ΚΔ (2)-Θέσεις για το Προλεταριακό Μέτωπο (4ο Συνεδρ)

Συντάχθηκε απο τον/την Ergatiki Dimokratia

Δευτέρα, 21 Μάρτιος 2016 11:48 - Τελευταία Ενημέρωση Σάββατο, 26 Μάρτιος 2016 07:50

Από το βιβλίο «Η Κομμουνιστική Διεθνής – ΘΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΟΦΑΣΕΙΣ ΤΟΥ 4^{ου} ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ» - (

Έκδοση «Πρωτοποριακή Βιβλιοθήκη» 1987, σελ 27-38)